

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/1/2019
Identifikačné číslo spisu:	7716010515
Dátum vydania rozhodnutia:	17.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7716010515.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Pavla Farkaša, na neverejnom zasadnutí konanom 17. apríla 2019 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenej W. J., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o dovolaní obvinenej W. J. proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 11. mája 2017, sp. zn. 3T/153/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvinenej W. J. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Michalovce (ďalej aj len „súd prvého stupňa“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 11. mája 2017, sp. zn. 3T/153/2016, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvinenej W. J., že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, uznal v bode 1/ výrokovej časti rozsudku obvinenú W. J., nar. XX. C. XXXX v T. Q., trvale bytom M. - T. XX, okres C., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Košice (ďalej aj len „obvinená“) vinnou z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že

- najneskôr od 27. mája 2015 až do dňa 14. apríla 2016 si zadovážovala z doposiaľ nezisteného zdroja v Českej republike psychotropnú látku metamfetamín v rôznych množstvách, ktorú následne po rozdelení na bežné jednotlivé dávky predávala v mieste bydliska v obci T. XX, okres C. za sumu 10,00 Euro za jednu dávku viacerým osobám z okresov Michalovce a Trebišov, medzi nimi aj G. M., N. T., G. J., K., N. T., pričom zvyšok nepredaných látok prechovávala na rôznych miestach vo svojom bydlisku v obci T. XX, okres C., kde pri domovej prehliadke dňa 14. apríla 2016 bolo nájdených 15,37 mg kryštalickej látky s priemerným 80,3 % obsahom metamfetamínu, ktorej hodnota je najmenej 0,92 Euro a uvedeného konania sa dopustila napriek tomu, že bola rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn.

10T/63/15 zo dňa 18. januára 2016, právoplatným 18. januára 2016 uznaná za vinnú zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 7 rokov so zaradením na výkon trestu do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia a iné.

Za to jej súd prvého stupňa uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za použitia § 48 ods. 4 Trestného zákona súd prvého stupňa obvinenú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenej uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenej uložil povinnosť počas trvania ochranného dohľadu po prepustení z výkonu trestu oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, ako aj osobne sa hlásiť na Okresnom súde Michalovce u probačného a mediačného úradníka vykonávajúceho ochranný dohľad nad obžalovanou a to vždy raz za dva mesiace počas trvania ochranného dohľadu a rovnako povinnosť vopred tomuto úradníkovi oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v tomto rozsudku.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd prvého stupňa uložil obvinenej aj trest prepadnutia vecí a to zaistených peňažných prostriedkov v sume 1.180 Euro (tisícstoosemdesiat Euro), ktoré sa v súčasnosti nachádzajú na depozitnom účte súdu prvého stupňa č. D..

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona, vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj len „krajský súd“) rozhodujúci na podklade odvolaní podaných obvinenou W. J. v časti do výroku o treste a spoluobžalovanou T. J. rozhodol uznesením zo 06. júla 2017, sp. zn. 7To/63/2017 tak, že postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvinenej W. J. a spoluobžalovanej T. J. zamietol.

V nadväznosti na vyššie uvedené podala obvinená W. J. prostredníctvom jej ustanoveného obhajcu JUDr. Radoslava Sotáka, advokáta so sídlom advokátskej kancelárie v Michalovciach, Nám. Slobody 7 dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 11. mája 2017, sp. zn. 3T/153/2016.

Prípustnosť podaného odvolania obvinená odvodzuje od naplnenia dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g) (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom) a písm. i) Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku).

Vo vzťahu k naplneniu jednotlivých dovolacích dôvodov obvinená prostredníctvom obhajcu uvádza, že jej vina je založená najmä na výpovedi svedka F. E., ktorý popisoval, že bol priamym svedkom predaja drog ako aj to kto sa predaja drog zúčastňoval. Tento svedok mal však byť predovšetkým poučený postupom podľa § 130 Trestného poriadku o jeho práve odmietnuť výpoveď, nakoľko ide o osobu, s ktorým má obvinená spoločné dieťa a ide o vzťah obdobný vzťahu druhu a družky. Poukazujúc na obsah judikatúry má obvinená za to, že existenciu blízkeho vzťahu je potrebné hodnotiť s prihliadnutím na momentálne vzťahy dotknutých osôb a pokiaľ je tento vzťah aj reálne v konečnom dôsledku zistený, nemožno takého svedka ďalej ku skutku vypočúvať. Je zrejmé, že označený svedok nebol riadne poučený o svojich procesných právach, právo odmietnuť vypovedať nevynímajúc. Vzhľadom na uvedené obvinená ani nemohla byť uznaná vinnou zo spáchania trestného činu na podklade skutku uvedeného v obžalobe, nakoľko o tom nesvedčí žiaden iný priamy dôkaz a zistený skutkový stav tomu nezodpovedá. Preto nebolo namieste ani prijatie jej vyhlásenia o vine. V dôsledku toho tak došlo aj k nesprávnomu právnomu posúdeniu skutku. Vzhľadom na uvedené obvinená prostredníctvom obhajcu v dovolacom návrhu žiada, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce (ďalej len „prokurátor“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvinenej uviedol, že táto síce dovolanie podala na príslušnom súde, avšak smeruje proti nesprávnomu rozhodnutiu. S poukazom na § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku je rozhodnutím,

proti ktorému obvinená mala podať dovolanie, Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením zo 06. júla 2017, sp. zn. 7To 63/2017 jej odvolanie zamietol. Súčasne však prokurátor uvádza, že v prípade obvinenej neprichádza do úvahy podanie dovolania s poukazom na ňou uplatňované dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku a to v nadväznosti na skutočnosť, že vo vzťahu k osobe obvinenej bolo pred súdom prvého stupňa postupované podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku. Povedané inými slovami, prijatie vyhlásenia o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe má okrem iného aj ten procesný následok, že dovolanie proti rozhodnutiu prijatému na základe vyhlásenia obvinenej o vine je prípustné výlučne s poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktorého naplnenie obvinená naviac ani vôbec v podanom dovolaní nenamieta. K okolnostiam namietaným obvinenou v obsahu dovolania prokurátor len stručne poznamenáva, že vina obvinenej nemohla byť založená „hlavne na výpovedi“ svedka V.P. a to s poukazom na už citované vyhlásenie o vine vykonané obvinenou pred súdom prvého stupňa. Naviac, predseda senátu súdu prvého stupňa označeného svedka pred jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní vykonanej 09. januára 2017 preukázateľne riadne poučil podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, čo ostatne preukazuje aj zápisnica z uvedeného hlavného pojednávania, pričom táto výpoveď bola zároveň ako zákonný dôkaz premietnutá ako podklad pre rozhodnutie o vine spoluobžalovanej T. J..

S poukazom na vyššie uvedené prokurátor navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky o podanom dovolaní obvinenej rozhodol tak, že ho podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietne nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že obvinená podala dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1

a/ generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,

b/ obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Obvinený je oprávnený podať dovolanie vo svoj prospech proti výroku rozhodnutia súdu druhého stupňa, ktorý sa ho priamo týka. Obvinený môže podať dovolanie aj z dôvodu, že v takomto rozhodnutí určitý výrok chýba (nebol urobený). Obvinený je oprávnený podať dovolanie za predpokladu, že podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, o tomto opravnom prostriedku bolo rozhodnuté a je naplnený niektorý z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Obvinený, alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku, rovnako generálny prokurátor, môžu podať dovolanie len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

V predmetnej veci mohla obvinená vecne podať dovolanie len proti uzneseniu krajského súdu, a to s poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, čo sa ale nestalo. Za takejto situácie nezostalo najvyššiemu súdu iné len rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Najvyšší súd zároveň nad rámec už vyjadreného konštatuje, že hoci podané dovolanie formálne nesprávne smeruje proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, obvinená ním naviac vecne napáda iba výrok o vine, ktorý urobil súd prvého stupňa na základe jej vyhlásenia o vine a proti ktorému Trestný poriadok, v rozsahu v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, právo podať odvolanie ani vôbec nepriznáva.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že

nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku pritom vyplýva, že proti rozsudku, ktorý bol vydaný na základe prijatého vyhlásenia obvineného o vine, možno v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, t. j. proti jeho výroku o vine, podať dovolanie, avšak iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Toto ustanovenie ale zároveň neurčuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené tak urobiť. Pri riešení tejto otázky je preto nutné zohľadniť ďalšie ustanovenia Trestného poriadku upravujúce postup v konaní o dovolaní, najmä ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku a § 372 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorých však takisto vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Teda iba vtedy, ak proti výroku, ktorý napáda dovolaním (v tomto prípade výrok o vine), podal riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté, resp. ak bol takýto výrok druhostupňovým súdom zmenený v jeho neprospech, na podklade opravného prostriedku podaného prokurátorom, alebo poškodeným.

V závere najvyšší súd len pre úplnosť dodáva, že podané dovolanie nespĺňa koniec -koncov ani podmienku uvedenú v § 371 ods. 4 Trestného poriadku; obvinenou namietané okolnosti, ktoré by v prípade ich preukázania bolo možné vecne podradiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, jej totiž boli známe už v pôvodnom konaní, pričom doposiaľ ich vôbec nenamietala.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.